

Детинството на сивото вълче

Въ семейството

о никакъ не приличаше на братята и сестрите си. Тъхната козина бъде червеника и приличаша на майката си, а то по всичко приличаше на башата. Отъ цѣлата челядь само то бъде сиво и още когато се роди, изглеждаше като същински вълкъ.

Макаръ да бъде прогледнало от скоро, то виждаше много добре. А преди да му се отворят очите, у него се разви осезанието, вкуса и миризътъ. То много добре познаваше своите братя и две сестри, играеше си вече със тъхъ и дори почна да се бори, като издаваше отъ гърлото си дрезгавъ звукъ, приличенъ на ревъ. Преди да прогледне, сивото вълче привикна да познава майка си по нейната миризма и по това, че тя го топлѣше, хранѣше и галѣше. Тя имаше мекъ нѣженъ езикъ, който, когато преминаваше по неговото малко пухово тѣлце, гърдичкаше го приятно и го караше да се притиска къмъ нея и да се унася въ сънъ.

Първите двайсетъ дена вълчето се спѣше. Леговището бѣше въ полумракъ и затова очите му не бѣха виждали ясна свѣтлина. Наскоро вълчето